

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

0
10 20 30 40 50 60 70 80
mm
90 100 110 120 130 140 150 160
170 180 190 200 210 220 230 240
250 260 270 280 290 300 310 320
330 340 350 360 370 380 390 400
410 420 430 440 450 460 470 480
490 500 510 520 530 540 550 560
570 580 590 600 610 620 630 640
650 660 670 680 690 700 710 720
730 740 750 760 770 780 790 800
810 820 830 840 850 860 870 880
890 900 910 920 930 940 950 960
970 980 990 1000

3de nye Bisser.

Den Förste:

En Sømandssang.

Ak! hør du Sømand som ploier, ic.

Den Anden:

Elskerens Tanker.

Naar Solen tænder sine Straaler, ic.

Den Tredie:

Elskerens Klage.

Ak! Elskede hør du min Røst, ic.

Trykt hos H. C. Høysager i Throndhjem.

V box 29:859

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

0

mm

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

10

20

30

40

50

60

70

80

90

100

Een Sømandssang.

Af her da Sømand, som pleier,
Neptunus paa Bolgerne blaa;
Hvor meget Ondt I maa doie,
:; Naar Landmanden til Høile kan gaa.

I ved jo, hvor Højet kan bryse
Og Bolgerne reise sig op,
Naar Stormen begynder at suse,
:; De knage i Mørkestik og Top.

Fra Marsstrand vi lyklig udseilte,
Den attende Marts ud ifjor,
Med god vind det ikke os feilte,
:; Var alle fornøjet ombord.

Mens strax anden Dagen derefter,
Blev al vores Glæde forspildt;
Thi Stormen tog til ud af Kyster,
:; Der skede et hammerligt Spil.

Det stodte saa haardt mod en Klippe,
Med saabdan forstrekkelig Magt,
At Skibet i to Stykker bristed,
:; Og Ulting blev opfyldt med Vand.

Endeel sprang forvildet i Høvet,
De mente at svomme til Land,
Endeel blev i Skibet begraven.
:; Thi Ulting blev opfyldt med Vand.

Ta Brøndeviinspiber og Ankere,
Ta Brodet i halvkasseviis.
Ta stolte Matroser maa vandre
:; Paa Soen i ynkelig Bis.

Hermmed vil jeg ende min Visse,
Og ikke meer klage min Ned,
Langt heller jeg Herren vil præse
:; Som mig havde sparet fra Dod.

Nu har jeg forvundet min Vaade,
Nu er jeg fornøiet igjen.
Jeg takker Gud for hans Raade,
:; Til Soen min Uttraa staar hent.

Elskerens Tanke.

Naar Solen tænder sine Straaler, Med Omhed
tenker jeg paa dig; Naar Maanens Aftenglands
sig maler, :; Da er min Tanke blot hos dig.

2. Du var den første som jeg elsket, Du var
den første jeg tilbad. For din Skyld er mit
Hjerte fængslet, :; Det Villde i mit Bryst jeg bær.

3. Jeg kan ei fåsles fra din Side, Mit Hjerte
svarer altid nei; Al anden Smerte skal jeg lide,
:; Men undvære dig kan jeg ei.

4. Vi skulle leve glade Dage, Vi skulle leve
som et Par: Naar blot du vil mig Lovste give,
:; Ja love at du har mig kjær.

5. Om Moder skulle mig fornægte, At bli et
Ægtepær med dig. Vor Kjærlighed kan hun ei
noegte, :; Om hun fornægter mig din Haand.

6. Nu reiser jeg til fferne Strandez; Absio,
farvel min lille Ven! Men ræk mig ei den falske
Haanden, :; Den troe har jeg givet dig.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0 mm
10 20 30 40 50 60 70 80
100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 0

7. Naar Livet mig ei meer behager, Og det
for mig en Plage er, Da vil jeg slutte mine
Dage: :; O Gud! det er hvad jeg begær.

Elskerens Klage.

Af Elskede hør du min Rost,
Og skjænk mig i Smerten din Trost;
Du lindrer dog engang min Smerte,
Og skjænk mig for evig dit Hjerte.

Ia elste i Tanken gør lyklig,
Ia elste i Tanken gør rig;
I Tanken bl'r Beileren Konge,
For dem alle Sorger maa fly.
I Hjemmet boer Kjærligheden,
I Hjemmet boer Livets Lyst,
Der findes det høieste Eden,
Der findes for Sorgen en Trost.

Af Elskede, lyt til min Guitar,
De Soner af Elskov og Lyst.
Lad op med den stillende Guitar,
Alt rundt os er stille og tyft.